17/01/2019

Ένας αυθεντικός Επίσκοπος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ

Επικήδειος ομιλία εις την Εξόδιον Ακολουθίαν του μακαριστού Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κυρού Παύλου (Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Σιατίστης 16 Ιανουαρίου 2019)

«Ελεώ σε ω Εκκλησία • ...ελεώ σε της αθρόας ταύτης μεταβολής. Πως απεκοσμήθη το κάλλος; Πως απεσυλήθη ο κόσμος; Πως εξαίφνης απερρύη το άνθος; Όντως εξηράνθη ο χόρτος και το άνθος εξέπεσεν. ... Εξέλιπεν η πηγή, εξηράνθη ο ποταμός, πάλιν εις αίμα μετεποιήθη το ύδωρ. ... Τι εξέπεμψαν, και τι υποδέχονται; Κιβωτόν προέπεμψαν και σορόν υποδέχονται»1.

«Ήταν κιβωτός ο άνθρωπος του Θεού. Κιβωτός που περιείχε τα θεία μυστήρια. Εκεί ήταν η χρυσή στάμνος γεμάτη από το θείο μάννα και την ουράνια τροφή. Μέσα σε κείνη ήταν οι πλάκες της διαθήκης χαραγμένες στις πλάκες της καρδιάς με το Πνεύμα του Θεού και όχι με μελάνι»2.

Τους λόγους αυτούς του στύλου της Εκκλησίας, όπως προσφυέστατα ονόμασαν οι θεοφόροι Πατέρες της Δευτέρας Οικουμενικής Συνόδου τον ομαίμονα του ουρανοφάντορος Μεγάλου Βασιλείου Άγιο Γρηγόριο Επίσκοπο Νύσσης, δανείζομαι την ώρα αυτή,

Μακαριώτατε πάτερ και δέσποτα,

Σεβασμιώτατε εκπρόσωπε της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου Μητροπολίτα Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλε,

Σεβασμία των Αγίων Ιεραρχών χορεία,

Εντιμώτατοι Άρχοντες της Πολιτείας, του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας,

Εκπρόσωποι των λοιπών τοπικών Αρχών,

Αδελφοί μου συμπρεσβύτεροι και συνδιάκονοι,

Πενθηφόρε λαέ του Θεού,

για να αποτύσω φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στον κεκοιμημένο Ιεράρχη της μαρτυρικής ηρωικής μακεδονικής γης Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κυρό Παύλο, που την Κυριακή 13 Ιανουαρίου μετά τη Θεία Λειτουργία στην ιδιαίτερη πατρίδα του, αφού προηγουμένως προσεκύνησε το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, μετεκλήθη από το επίγειο Θυσιαστήριο στο ουράνιο, προκειμένου να συμμετάσχει στην αναίμακτη μυσταγωγία στον θρόνο του Εσφαγμένου Αρνίου• και μετά των Αγίων Αποστόλων ως «τρόπον μέτοχος και θρόνων διάδοχος» και αυτός των θεοφόρων Πατέρων, των καλλινίκων Μαρτύρων και των απ’ αιώνος Αγίων της πίστεώς μας, να ψάλλει λαμπρά τη φωνή τον Τρισάγιον Ύμνον της μεγαλοπρεπούς δόξης του Θεού.

Επιτρέψτε μου, Μακαριώτατε, αφού προηγουμένως εκφράσω στο σεπτό πρόσωπό Σας θερμότατες ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη πολλή, καθώς και στη χορεία των Αγίων Αρχιερέων, για την εδώ παρουσία Σας και τη συμμετοχή Σας, και μάλιστα εν καιρώ χειμώνος, στην Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κυρού Παύλου, αγαπητού σας αδελφού και επιστηθίου φίλου,

(επιτρέψτε μου) να καταθέσω στη σεπτή σορό του εκ μέρους του Ιερού Κλήρου και του ευσεβούς λαού δάκρυα ευγνωμοσύνης για το ευλογημένο πέρασμά του από την περιοχή αυτή του Βοΐου, για τα όσα προσέφερε στον ευλογημένο λαό του Θεού, στην αγαπημένη του νεολαία και στον θεσμό της οικογενείας, αλλά κυρίως για το φρόνημα, το ήθος και τον τρόπο ζωής που με απλότητα και με απροσποίητη ευγένεια τους προσέφερε.

Άνδρα έμψυχο και τολμηρό, θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε, γενναίο και άφοβο, πλήρη αυταπαρνήσεως και παρρησίας.

Έδινε συνεχώς τη μαρτυρία του ονόματος του Ιησού Χριστού ενώπιον των παντός είδους ισχυρών της ημέρας, χωρίς να υπολογίζει κόπους, μόχθους, θυσίες, ακόμη και αυτό το πολύτιμο αγαθό της υγείας του.

Για όσους τον γνώρισαν «θα τον χαρακτήριζαν ως έναν Επίσκοπο για τα δύσκολα»3. Ήταν παρών όπου υπήρχε ανάγκη, όπου έβλεπε δυσκολία. Έμπαινε

μέσα στη φωτιά, προκειμένου να βοηθήσει εκείνους που κινδύνευαν. Για τον μακαριστό Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κυρό Παύλο βρίσκουν πλήρη εφαρμογή οι λόγοι του συνεπωνύμου του Αποστόλου των εθνών Παύλου : «Τις ασθενεί, και ουκ ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και ουκ εγώ πυρούμαι;»4.

Σε όλη την πολυκύμαντη ιερατική και αρχιερατική του διακονία στάθηκε με ιδιαίτερο σεβασμό στον ανθρώπινο πόνο. Προσέφερε παραμυθία με ειλικρινή συμπόνοια, την οποία συνόδευε πάντοτε η δύναμη της προσευχής.

Ποιός μπορεί να αριθμήσει τα ταξίδια του στην Αμερική για να συνοδεύσει ασθενείς αδελφούς και κυρίως μικρά παιδιά με θυσιαστικό φρόνημα και πνεύμα πολλής αγάπης;

«Στα φλέγοντα κοινωνικά ζητήματα, ακόμη, προσέφερε αυθεντικό εκκλησιαστικό λόγο, ενώ η συμμετοχή του στα διάφορα συνέδρια εξέπληττε τους παρευρισκομένους με τη ρωμαλέα τοποθέτησή του», και με το πλατύ χαμόγελό του προκαλούσε αισθήματα ειρηνεύσεως και εμπιστοσύνης.

Ο θόρυβος και η επαινετική προβολή του προσώπου του ήταν τελείως ασυμβίβαστα προς τον χαρακτήρα του. Αντιθέτως η παντελής ακτημοσύνη του και η αφιλαργυρία του ήταν αυτά που στόλιζαν την προσωπικότητά του.

Έβλεπε κανείς, για να χρησιμοποιήσω και πάλι τον Άγιο Γρηγόριο Νύσσης, την χάρη απλωμένη στα χείλη του. Έβλεπε το ακρώτατο όριο της ταπεινοφροσύνης, αφού είχε πολύ μικρή ιδέα για τον εαυτό του, όπως έλεγε ο ίδιος, αψευδές δείγμα της αληθούς αγιότητός του.

Συναντούσε κανείς στην ύπαρξή του την πραότητα του Δαβίδ, τη σύνεση του Σολομώντα, την αγαθότητα του Μωυσή, την αυστηρότητα του Σαμουήλ, τη σωφροσύνη του Ιωσήφ, τη σοφία του Δανιήλ, τη φλόγα της πίστεως του Μεγάλου Προφήτου Ηλιού, την αφθορία του σώματος του ουρανίου Ιωάννου5.

Αυτός ήταν ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης • ένας αυθεντικός άνθρωπος, αυθεντικός Χριστιανός, αυθεντικός Επίσκοπος, που τρεφόταν από το ασκητικό ήθος της Εκκλησίας και λιτάνευε μετά καυχήσεως το τιμημένο ράσο του Ορθοδόξου Επισκόπου.

Πορεύου, λοιπόν, μακαριστέ, πολυσέβαστε και πολυφίλητε Επίσκοπε του οίκου Ισραήλ6, απτόητε και ακάματε φύλακα του αμπελώνος του Κυρίου. Πορεύου στη χώρα των ζώντων, την οποία καθημερινά ποθούσες και επιζητούσες με την αγία βιοτή σου.

Σε αναμένει ο μακαριστός προκάτοχός σου κυρός Αντώνιος, του οποίου τον βίο

μιμήθηκες.

Σε αναμένουν ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος κυρός Χριστόδουλος, από τα χέρια του οποίου έλαβες τον τρίτο βαθμό της Ιερωσύνης και οι μακαριστοί Μητροπολίτες και πνευματικοί σου πατέρες Χαλκίδος Νικόλαος, Χαλκίδος Χρυσόστομος και Τανάγρας Πολύκαρπος και ο Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης.

Σε αναμένουν με ανοικτάς τας πατρικάς αγκάλας οι Όσιοι Ιωάννης ο Ρώσος, Δαβίδ ο εν Ευβοία, Ιάκωβος ο Τσαλίκης και Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης.

Σε αναμένουν οι ήρωες του Μακεδονικού Αγώνος, που πάντοτε ανέφερες στα πύρινα κηρύγματά σου για την πίστη τους, τη θυσία τους και το μεγαλείο της καρδιάς τους.

Το χοϊκό σου σκήνος σε λίγο θα το δεχθεί στην αγκαλιά της η γη της ελληνικότατης Μακεδονίας μας, για τα δίκαια της οποίας τόσο θυσιαστικά αγωνίσθηκες και για την οποίαν έγραψες το τελευταίο κείμενο της επίγειας ζωής σου, με πόνο ψυχής, με αναστεναγμούς καρδίας, αλλά και με ανδρείο φρόνημα και με πλήρη επίγνωση της ιστορικής ευθύνης.

Στη διαθήκη σου θα μπορούσες να γράψεις και εσύ το «ζηλών εζήλωκα τω Κυρίω Παντοκράτορι»7. Αλλά και τον φοβερό λόγο του συνεπωνύμου Αποστόλου σου: «Τον αγώνα τον καλόν ηγώνισμαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα• λοιπόν απόκειταί μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος, ον αποδώσει μοι ο Κύριος εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής»8.

Να μας θυμάσαι, αδελφέ μου αγαπητέ, στο ουράνιο θυσιαστήριο.

Να μας θυμάσαι και να προσεύχεσαι για όλους.

Να θυμάσαι και να προσεύχεσαι για την ηρωική και μαρτυρική αυτήν επαρχία, την οποία με πιστότητα υπηρέτησες.

Να προσεύχεσαι, αδελφέ μου πολύκλαυστε, για την ελληνικότατη και αιματοβαμμένη Μακεδονία μας, την οποία πάλι με συνέπεια υπηρέτησες και υπερασπίσθηκες.

Καλή ανάσταση, αδελφέ μου!

Καλή αντάμωση στη Βασιλεία των Ουρανών!

Του μακαριστού και αοιδίμου Ποιμενάρχου Παύλου, αιωνία η μνήμη. Αμήν.

Παραπομπές:

1. Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Επιτάφιος λόγος εις Μελέτιον Επίσκοπον Αντιοχείας, παρ. 7, ΕΠΕ 11,330
2. ό.π. 331
3. Νικολάου Κόϊου, Ένας αυθεντικός Χριστιανός έφυγε από κοντά μας, ηλεκτρονική έκδοσις περ. Πεμπτουσία, 14-01-2019
4. Β΄ Κορ. 11,29
5. Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, ό.π. ΕΠΕ 11,335
6. Ιεζ. 3,17
7. Γ΄ Βασ. 19,10
8. Β΄ Τιμ. 4,7-8